



Κωδικός
216859

Ὀδοιπορικό

Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ Τεύχος 78 Ἰανουάριος– Μάρτιος 2022



Ξανά μαζί στα Φίτζι

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ
ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

Τιμώτατοι αδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Δοξάζομεν τόν ἐν Τριάδι Θεόν, τόν ἀγαγόντα ἡμᾶς ἐν Ἐκκλησίᾳ καί πάλιν εἰς τήν πάνσεπτον καί εὐλογημένην περίοδον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἰς τό στάδιον τῆς σωματικῆς καί πνευματικῆς γυμνασίας καί τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, διά νά προετοιμασθῶμεν χριστοπρεπῶς καί νά πορευθῶμεν ἐν ταπεινώσει πρὸς τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα καί τήν ζωφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

Ἡ ἄσκησις δέν εἶναι, βεβαίως, χαρακτηριστικόν μόνον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, οὔτε μόνον ὑπόθεσις καί καθῆκον τῶν μοναστῶν, οὔτε ἀποτέλεσμα ἑξωθεν ἐπιρροῶν ἐπὶ τοῦ χριστιανικοῦ ἥθους, παρείσακτον δηλαδή στοιχείον εἰς τήν εὐσέβειάν μας. Ὁ ἀσκητισμός ἀνήκει εἰς τόν πυρῆνα τῆς χριστιανικῆς ὑπάρξεως καί τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Αποτελεῖ κλῆσιν τοῦ Χριστοῦ πρὸς τούς πιστούς καί μαρτυρίαν τῆς σωστικῆς παρουσίας Του εἰς τήν ζωήν μας. Δέν ἀπευθυνόμεθα οἱ πιστοί εἰς ἓνα Θεόν ἀπρόσωπον καί ἀπόσιτον, ἀλλά εἰς τόν σαρκωθέντα Λόγον, τόν ἀποκαλύψαντα τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό πλήρωμα τῆς χάριτος καί τῆς ἐλευθερίας. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ἡ πλήρης θείων εὐλογιῶν καί ἰδιαιτέρων βαθέων βιωμάτων Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, παραμένει δυναμική ἔκφρασις καί ἀποκάλυψις τοῦ πλοῦτου καί τῆς ἀληθείας συνόλου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.



Τίποτε εἰς τήν ζωήν τῶν πιστῶν δέν εἶναι ἀποσπασματικόν καί αὐτοσκοπός. Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή εἶναι ὀλιστική καί ἀδιαίρετος. Μετάνοια, ταπεινοφροσύνη, προσευχή, νηστεία, ἔργα εὐποιίας, εἶναι ἀλληλένδυτα καί προσανατολίζουσι τόν πιστόν εἰς τήν Εὐχαριστίαν τῆς Ἐκκλησίας, τό ἐσχατολογικόν μυστήριον τῆς Βασιλείας. Οἱ ἀσκητικοί ἀγῶνες εἶναι ἡ ἀρχή, ἡ «στενή πύλη», ἡ ὁποία μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων. Δέν ὑπάρχει εἰς τήν Παράδοσίν μας «ἄσκησις διά τήν ἄσκησιν». Ὁ ἀσκητισμός εἶναι πάντοτε πορεία, καί ὀλοκληρῶνεται ὅταν ἐκκλησιαστικοποιηθῇ, ὅταν μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τήν κοινωνίαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, διά τῆς ὁποίας ἐνσωματωνόμεθα εἰς τήν κίνησιν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰ Ἐσχατά. Ὑπενθυμίζομεν τό παράδειγμα τῆς τιμωμένης κατά τήν Ε' Κυριακῆν τῶν Νηστειῶν Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἡ ὁποία, μετὰ ἀπό τεσσαράκοντα ἔτη σκληρᾶς ἀσκήσεως καί ἀδιαλείπτου προσευχῆς, ἐπεδίωξε τήν μετάληψιν τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Ἁγίου Ζωσιμᾶ, ἐν ἐπιγνώσει ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καί φάρμακον ἀθανασίας. Καί ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (Κρήτη, 2016), ἡ ὁποία ἀπεκάλεσε τήν νηστείαν «μέγα πνευματικόν ἀγώνισμα» καί «τήν καθ' ἑξοχὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀσκητικοῦ ιδεώδους τῆς Ὁρθοδοξίας», τονίζει ὅτι «ἡ ἀληθὴς νηστεία ἀναφέρεται εἰς τήν καθ' ὅλου ἐν Χριστῷ ζωήν τῶν πιστῶν καί κορυφοῦται διά τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τήν θείαν λατρείαν καί ἰδίᾳ εἰς τό μυστήριον τῆς Θείας

Εὐχαριστίας» (Ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον, § 1 καί 3).

Δέν νοεῖται Ὁρθόδοξος πνευματικότης ἄνευ μετοχῆς εἰς τὴν Θεῖαν Εὐχαριστίαν, διὰ τῆς ὁποίας οἱ πιστοὶ καθιστάμεθα ἐν σῶμα, κοινωνία προσώπων, κοινότης ζωῆς, μέτοχοι τῆς «κοινῆς σωτηρίας» ἐν τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, ὁ ὁποῖος εἶναι «κοινόν ἀγαθόν». Οὕτω ἡ νηστεία εἶναι ὑποταγή καί ὑπακοή εἰς τὸν κανόνα τῆς Ἐκκλησίας, κοινοτική ἐμπειρία. Ἡ Αγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή εἶναι πρόσκλησις νά ἀνακαλύψωμεν τὴν Ἐκκλησίαν ὡς τόπον καὶ τρόπον ἁγιασμοῦ καὶ ἀγιότητος, ὡς πρόγευσιν καὶ εἰκόνα τῆς ἐκπάγλου φωτοχυσίας, τῆς πληρότητος ζωῆς καὶ τῆς πεπληρωμένης χαρᾶς τῆς ἐσχατολογικῆς Βασιλείας. Βιωματικῶς καὶ θεολογικῶς εἶναι ἀδύνατον νά κατανοήσωμεν τὸ πνεῦμα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐάν δέν τὴν θεωρήσωμεν ὡς πορείαν πρὸς τὸ Πάσχα. Καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς νηστείας διασώζεται μία «πασχαλινὴ ἀντίληψις» διὰ τὴν ζωὴν. Ὁ σκυθρωπὸς ἀσκητισμὸς εἶναι κακὴ ἀλλοίωσις τοῦ χριστιανικοῦ βιώματος, λήθη τῆς ἐλθούσης χάριτος καὶ τῆς ἐρχομένης Βασιλείας, ζωὴ «σάν νά μὴν ἦλθε ποτέ ὁ Χριστός», χωρὶς τὴν προσδοκίαν τῆς «ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν» καὶ τῆς «ζωῆς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐνεσάρκωνεν ἡ πρό τοῦ Πάσχα νηστεία καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐκκλησίαν, ὡς καιρὸς προετοιμασίας τῶν κατηγουμένων διὰ τὸ Ἅγιον Βάπτισμα κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς Ἀναστάσεως. Καὶ ὅταν, ἀργότερα, ὁ κατηχητικὸς χαρακτήρ τῆς περιόδου τῆς νηστείας αὐτῆς ἀντικατεστάθη ἀπὸ τὸ ἦθος τῆς μετανοίας, διεσώθη καὶ παραμένει ὡς ὑπαρξιακὸν ὑπόβαθρον ἡ βίωσις τῆς «μετανοίας» ὡς «δευτέρου βαπτίσματος», τὸ ὁποῖον μᾶς ὀδηγεῖ ἐκ νέου εἰς τὴν πασχάλιον εὐχαριστιακὴν πληρότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς, εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ ἐδῶ ἡ «ἄρσις τοῦ σταυροῦ» ἀποτελεῖ ὁδὸν πρὸς τὴν ἀνεκκλάλητον χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως.

Τὸν ἰδικὸν του βαρύν Σταυρὸν αἶρει κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς ὁ εὐσεβὴς Οὐκρανικὸς λαός, ὑφιστάμενος τὰ ἀνείπωτα δεινὰ ἐνός ἀπροκλήτου καὶ παραλόγου ἐπιθετικοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος σκορπᾷ τὸν πόνον καὶ τὸν θάνατον. Συμπάσχοντες μετὰ τῶν δοκιμαζομένων ἀδελφῶν καὶ τέ-

κνων ἡμῶν, ἐντεινόμεν τὰς δεήσεις μας πρὸς τὸν Κύριον τοῦ ἐλέους καὶ Θεόν τῆς εἰρήνης ὑπὲρ ἀμέσου καταπαύσεως τοῦ πυρός καὶ ἐπικρατήσεως τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης, αἱ ὁποῖαι εἶναι πρόγευσις τῆς πεπληρωμένης χαρᾶς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὴν τὴν σωτηριώδη ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, εὐσεβείας καὶ πνευματικότητος προβάλλει καὶ τὸ γεγονός τοῦ καθαγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρου, τὸ ὁποῖον, χάριτι Θεοῦ, θά τελέσωμεν ἐφέτος τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Ἱερὸν Κέντρον. Τὸ εὐλογημένον «θεουργικότερον» ἔλαιον αὐτῆς τῆς «Εὐχαριστίας τοῦ Μύρου» μεταδίδει διὰ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Χρίσματος τὰς ποικίλας δωρεάς καὶ τὰ πολυειδῆ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὸν νεοφώτιστον «οὐρανοπολίτην», πρὸς κραταίωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ μετέχειν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μὲ ἀπαρχὴν τὴν κοινωνίαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, καὶ εἰς ἔνθεον παρουσίαν καὶ μαρτυρίαν περὶ τῆς δωρεᾶς τῆς χάριτος καὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ χαρακτήρ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς «δυνάμεως κοινωνίας» ἀναδεικνύεται καὶ εἰς τὸν τρόπον παρασκευῆς τοῦ Ἁγίου Μύρου διὰ τῆς ἐψήσεως συστατικῶν, προσφερομένων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον εὐλογίας του ἐντὸς τῆς εὐχαριστιακῆς Συνάξεως, ἀμέσως μετὰ τὸν καθαγιασμόν τῶν Τιμίων Δώρων, ἐξ ἴσου δὲ καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐκκλησιαστικὰς χρήσεις τοῦ Ἁγίου Μύρου, ὡς ἡ χρῆσις προσερχομένων εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἑτεροδόξων καὶ πεπτωκότων, εἰς τὰ ἐγκαίνια ναῶν, εἰς τὴν καθιέρωσιν Ἁγίων Τραπεζῶν, Ἀντιμηνσίων καὶ ἀλλαχοῦ.

Μέ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα, εὐχόμενοι εὐδρομον τὸ τῆς νηστείας στάδιον καὶ ἀνεμπόδιστον τὴν δολιχοδρομίαν πρὸς τὸ Πάσχα τοῦ Κυρίου, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς, τοὺς τιμιωτάτους ἐν Χριστῷ ἀδελφούς καὶ τὰ ἀνά τὴν οἰκουμένην τέκνα τῆς Μητρὸς Κωνσταντινουπολίτιδος Ἐκκλησίας, τὴν ζεῖδωρον χάριν καὶ τὸ μέγα ἔλεος τοῦ ἀεὶ εὐλογούντος τὰ ἀσκητικά κατορθώματα τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή ,βκβ'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Μεγάλος πόνος!

Ποτέ δεν περίμενα στις δυσμάς του βίου μου να νιώσω τόσο μεγάλο πόνο, όπως ένιωσα με την ανακοίνωση των αποφάσεων του Πατριαρχείου Μόσχας να εισπηδήσουν εντελώς αδιάντροπα και στην Αφρική!

Όλοι γνωρίζουμε τα σχέδια του Πανσλαβισμού και της Τρίτης Ρώμης αιώνες τώρα, τα οποία με οποιοδήποτε πολιτικό καθεστώς, τσαρικό, κομμουνιστικό ή δημοκρατικό προωθούσαν πάντοτε οι Ρώσοι ηγέτες. Αλλά βλέποντάς τα τώρα να υλοποιούνται με καταλαμβάνει μεγάλη απογοήτευση για το Πατριαρχείο Μόσχας και λυπάμαι βαθύτατα για τους Ρώσους αδελφούς, που τόσο πολύ παιδιόθεν αγαπώ. Πίστευα μέχρι σήμερα ότι όσο κι εάν η πολιτική εξουσία πίεζε την σημερινή διοικούσα εκκλησία της Ρωσίας, οι ηγέτες της δεν θα υποχωρούσαν στις αξιώσεις τους, όπως το έκαναν οι ποιμένες της στην πλειοψηφία τους επί Στάλιν. Με άλλα λόγια πίστευα, αφελώς ίσως, ότι δεν θα διέγραφαν με μια μονοκοντυλιά το Κανονικό Δίκαιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας για να διευρύνουν την εξουσία τους.

Νομίζω ότι όσοι διαβάσουν, εκκλησιαστικοί ή κοσμικοί, σημερινοί ή αυριανοί ιστορικοί, το σκεπτικό της Συνόδου του Πατριαρχείου Μόσχας ότι: «Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ρωσίας, δήλωσε αδυναμία περαιτέρω άρνησης σε κληρικούς του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, οι οποίοι υπέβαλαν αιτήσεις για υπαχθούν στο Πατριαρχείο της Μόσχας» και γι' αυτό «αποφάσισε την δημιουργία Πατριαρχικής Εξαρχίας στην Αφρική με τον τίτλο Κλίνσκι» δεν θα έχουν καμμία αμφιβολία ότι οι διοικούντες το Πατριαρχείο Μόσχας έπαψαν πλέον να σκέπτονται με εκκλησιαστικά κριτήρια και έγιναν, απροκάλυπτα πλέον, εξαρτήματα της επεκτατικής ρωσικής πολιτικής.

Διότι, από τότε η Εκκλησία υπακούει στις αιτήσεις κάποιων κληρικών άλλης δικαιοδοσίας και προχωρεί σε δημιουργία αντικανονικών μορφωμάτων; Εάν αυτή ήταν η παράδοση της Εκκλησίας, τότε θα είχαμε πλήθος παρόμοιων αντικανονικών πράξεων. Γιατί πάντοτε υπάρχουν και κάποιοι κληρικοί, που για τους δικούς τους προσωπικούς λόγους, όχι ασφαλώς εκκλησιαστικούς, ζητούσαν παράλογα πράγματα.

Στον μισό περίπου αιώνα που βρίσκομαι στην Κορέα και τα τελευταία χρόνια στην Πισιδία έγινα παραλήπτης πολλών παρόμοιων «αιτήσεων» δυσχερημένων από το Πατριαρχείο Μόσχας κληρικών και λαϊκών, τους οποίους ποτέ δεν δικαίωσα, αλλά πάντοτε τους συμβούλευα να μείνουν εν υπακοή στην εκκλησιαστική τους Αρχή.

Χωρίς να γνωρίζω πόσο αληθινές είναι οι πληροφορίες για τις «αιτήσεις» 102 Αφρικανών κληρικών από οκτώ αφρικανικές χώρες να προσχωρήσουν στο Πατριαρχείο Μόσχας, εγκαταλείποντες το παλαίφατο και ιστορικό Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, το οποίο ίδρυσε ο απόστολος Μάρκος, και το οποίο γέννησε εν Χριστώ τις χιλιάδες των σημερινών Ορθόδοξων Αφρικανών, αλλά και χωρίς επίσης να γνωρίζω κάποιον από τους τολμητίες, μπορώ να βεβαιώσω εκ της πείρας μου ότι κανένας δεν θα είναι σοβαρός κληρικός με εκκλησιαστικό φρόνημα και ήθος, αλλά θα είναι κερσκοπός και συμφεροντολόγος του χειρίστου είδους. Σαν κάποιους Ασιάτες ιερείς παλαιότερα που προσεχώρησαν στην ROCOR γιατί ήθελαν να είναι ανεξάρτητοι από τον κανονικό τους Μητρόπολη και τους μάγεψε η Ρωσική αρχιερατική Μίτρα.

Μετά και από αυτό το μέγα ατόπημα του Πατριαρχείου Μόσχας κατά του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, αλλά και μετά από τα όσα έκνομα και αντικανονικά έπραξε στην Μητέρα και Τρόφο του, δηλαδή προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, και μάλιστα μέσα στην από αιώνων Έδρα Του στην Κωνσταντινούπολη, το πραξικόπημα κατά του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας ήταν, για την λογική των Μοσχοβιτών απλά η «φυσική» συνέχεια. Και τώρα να περιμένουμε να δούμε να συμβεί το ίδιο και στις Αυτοκέφαλες Εκκλησίες Κύπρου και Ελλάδος και όχι μόνον!

Ας ξυπνήσουν, λοιπόν, όσοι εκουσίως ή ακουσίως υποστηρίζουν τις αντικανονικές πράξεις του Πατριαρχείου Μόσχας και ας καταλάβουν τι κάκο θα βρει την Ορθόδοξη Εκκλησία με την προτεσταντικής νοοτροπίας τακτική να ιδρύουν όπου θέλουν ρωσικές σέκτες. Ας σκεφθούν όλοι οι αρμόδιοι αυτής της τραγικής συμφοράς το μεγάλο κακό που θα γίνει στην ιερή υπόθεση του ευαγγελισμού των Αφρικανών Αδελφών μας και πόσο θα χαιρέται ο διάβολος.

Μήπως ήρθε η ώρα να αποφανθεί συνοδικώς η Ορθόδοξη Εκκλησία επί του θέματος, όπως το έπραξε το 1872, καταδικάζοντας τον επάρατο εθνοφυλετισμό;

† ο Πισιδίας Σωτήριος

Η 18η Κληρικολαϊκή Συνέλευση της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας

Η 18η Κληρικολαϊκή Συνέλευση της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας πραγματοποιήθηκε και πάλι διαδικτυακά λόγω της πανδημίας την Κυριακή 23 Ιανουαρίου 2022. Κατά την εναρκτήρια ομιλία του ο Μητροπολίτης Κορέας είπε τα εξής:

Η δύσκολη κατάσταση, την οποία αντιμετωπίζουμε λόγω της πανδημίας δύο ολόκληρα χρόνια είναι μία πρόκληση προς όλους μας ως χριστιανών για να εκδηλώσουμε έμπρακτα προς όσους έχουν ανάγκη την μεγάλη χριστιανική αρετή της φιλανθρωπίας. Γι' αυτό τον λόγο θέσαμε ως θέμα της φετινής μας Συνελεύσεως, που η άφατη Φιλανθρωπία του Θεού μας χάρισε, το παύλειο λόγο: «Τῆ φιλαδελφεία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι». (Ρωμ. 12:10) Με τον λόγο αυτό ο απόστολος Παύλος μας προτρέπει να γίνουμε φιλόστοργοι προς τους άλλους. Όπως οι γονεὶς εκδηλώνουν προς τα παιδιά τους πολλή τρυφερότητα και στοργή εντελῶς αυθόρμητα, ἔτσι και ο καθένας μας πρέπει «χωρὶς να στενοχωριέται ἢ να εξαναγκάζεται» (2 Κορ. 9:7), ἀλλά αυθόρμητα και εγκάρδια να εκδηλώνει την αγάπη του προς όλους αδιακρίτως.

Ο Χριστὸς το μοναδικὸ πρότυπο Φιλανθρωπίας

Υπόδειγμα μοναδικὸ και ανεπανάληπτο κενωτικῆς Φιλανθρωπίας εἶναι ο Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς, τον Ὁποῖο εἶδαμε Σαρκωθέντα και Επιφανέντα κατὰ το Ἅγιο Δωδεκαήμερο, πὸν ἀξιωθήκαμε και φέτος να εορτάσουμε. Η ἀπειρη Ἀγάπη και η μεγάλη Φιλανθρωπία του Θεοῦ για την σωτηρία του κόσμου Τον κατέβασε στην γη. Ο Θεὸς ἐγίνε Ἄνθρωπος για να σώσει τον ἄνθρωπο ως Φιλάνθρωπος. Ο Σαρκωθεὶς Θεὸς Λόγος μας βρήκε «πεσόντας τῆ ἁμαρτία» και μας ἀνέστησε, σηκώνοντάς μας, ως ο καλὸς Ποιμὴν, στους θεϊκοὺς ὠμους Του. Ο Θεὸς, «ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν» (Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἐσπερινοῦ Χριστουγέννων), μας δίδαξε με το θεϊκό Του παράδειγμα:

να γίνουμε κι εμεῖς φιλάνθρωποι·

να ενδιαφερόμαστε για τον πλησίον μας, ὅπως και για τον εαυτό μας·

να προτιμούμε περισσότερο την σωτηρία του ἄλλου ἀπὸ την προσωπική μας·

να γίνε η καρδιά μας φάτνη στην οποία θα αναπαύεται ο κάθε αναγκεμένος·

«να μην επιδιώκει κανεὶς ὅ,τι βολεύει τον ἴδιο, ἀλλά ὅ,τι βοηθάει τον ἄλλο» (1 Κορ. 10:24).

Οι Ἅγιοι μιμήθηκαν τον Φιλάνθρωπο Χριστό

«Ὅταν ο Σωτήρας μας ο Θεὸς φανέρωσε την φιλανθρωπία του και την αγάπη του στους ἄνθρωπους» (Τίτ. 3: 4) οι φίλοι του Θεοῦ, δηλαδή οι Ἅγιοι, με ἔνθεο ζήλο τον μιμήθηκαν στην φιλανθρωπία. Γι' αυτό τον λόγο «κανένας ἀπὸ τους Ἅγίους δεν ἐπεδίωξε τα δικά του, ἀλλά καθένας φρόντιζε για το συμφέρον του πλησίον. Γι' αυτό και ἔλαμψαν περισσότερο», αναφέρει ο ἱερός Χρυσόστομος.

Η χριστομίμηση των Ἁγίων ἀποδεικνύει ὅτι η φιλανθρωπία δεν ἔχει ὅρια, γιατί «το πέλαγος, κι ἀκόμη εἶναι μεγάλο, ἔχει ὅρια, ἐνὼ η φιλανθρωπία του Θεοῦ εἶναι ἀπεριόριστη». Και προσθέτει ο ἱερός Χρυσόστομος: «Τίποτα ἄλλο δεν ἀποτελεῖ τόσο σπουδαῖο γνῶρισμα και χαρακτηριστικό για τον πιστό και ἐκεῖνον που αγαπάει το Χριστό, ὅσο το να φροντίζει για τον συνάνθρωπό του και να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για την σωτηρία του».

Να μιμηθούμε τον Φιλάνθρωπο Χριστό

Εάν προσπαθήσουμε κι εμεῖς να μιμηθούμε την φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔκαναν οι Ἅγιοι, δεν θα υπάρχουν π.χ. ἄνθρωποι χωρὶς φάρμακα και ἐμβόλια κατὰ της πανδημίας στις φτωχὲς χώρες. Οὔτε προνομιοῦχοι και δυστυχισμένοι στον κόσμο. Γιατί η αγάπη και η φιλανθρωπία μας θα καλύπτει ὅλες τις πνευματικές και υλικὲς ἀνάγκες των ἀδελφών μας, ὅπου γης. Και τότε η ἀνιδιοτελής φιλανθρωπία και προσφορά μας προς τους συνανθρώπους μας θα πλημμυρίσει τις καρδιές μας με ἀληθινή χαρά και θα κερδίσουμε την σωτηρία μας. Ο ἅγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, στον περίφημο λόγο του Περί φιλοπτωχίας, παρακινεῖ πρὸς φιλανθρωπία τους Χριστιανούς με τα εξῆς λόγια: «... ἄς κερδίσουμε τις ψυχές μας με τις ἐλεημοσύνες, ἄς δώσουμε ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά μας στους φτωχοὺς, γιὰ νὰ γίνουμε πλούσιοι σὲ οὐράνια ἀγαθὰ». Και στην συνέχεια προτρέπει τον καθένα μας: «Γίνε θεὸς για τον δυστυχισμένο με το να μιμηθεῖς την φιλανθρωπία του Θεοῦ». «Κάνε το σπίτι σου ἐκκλησία. Κάνε το χρηματοκιβώτιό σου κουτί φιλανθρωπίας. Να γίνεις φύλακας ἱερῶν χρημάτων, αυτοχειροτόνητος οὐκ ὀνόμος των φτωχῶν. Η φιλανθρωπία σου δίνει ἕνα εἶδος ἱερῶς ἰσότητος». (Ιω. Χρυσόστομος)

Τι μπορὼ να κάνω;

Θα ρωτήσῃ ἴσως κάποιος: «Τι μπορὼ να κάνω

“형제의 사랑으로 서로 사

“Be kindly affectionate to one another

εγώ για την αντιμετώπιση της αδικίας που συμβαίνει στον καιρό μας, με την έλλειψη π.χ. εμβολίων και φαρμάκων στις φτωχές χώρες; Με την φτώχεια, που μαστίζει τις τριτοκοσμικές λεγόμενες χώρες και πεθαίνουν εκατομμύρια παιδιά από την πείνα ή αβοήθητα από τις αρρώστιες; Αυτό είναι θέμα πολιτικής βούλησης των κυβερνήσεων των πλουσίων χωρών».

Εκ πρώτης όψεως η συλλογιστική αυτή φαίνεται σωστή, αλλά δεν είναι. Και δεν είναι σωστή γιατί όλοι έχουμε ευθύνη για ο,τιδήποτε συμβαίνει γύρω μας. Εάν π.χ. κάποιος από την οικογένειά μας δεν θα είχε την δυνατότητα εμβολιασμού για τον α΄ ή β΄ λόγο, θα τον αφήναμε στην τύχη του; Δεν θα φροντίζαμε να εμβολιαστεί, ώστε μέσα στο σπίτι μας να μην υπάρχει κάποιος ανεμβολίαστος, διακινδυνεύοντας έτσι την υγεία όλων των άλλων μελών; Εάν ένας συγγενής μας πεινούσε δεν θα του προσφέραμε φαγητό; Εάν ένας πολύ αγαπητός φίλος μας ήταν άστεγος δεν θα τον φιλοξενούσαμε στο σπίτι μας;

Εάν το σκεφτούμε καλά θα καταλάβουμε ότι το ίδιο συμβαίνει και με την παγκόσμια οικογένειά μας. Άλλωστε, σήμερα, στον καιρό της πανδημίας, ζούμε με τον πιο εμφατικό τρόπο τις επιπτώσεις που έχει το πρόβλημα μιας χώρας στις υπόλοιπες χώρες του κόσμου. Είμαστε μια οικογένεια· είμαστε μια γειτονιά. Κι εάν δεν νοιαστούμε για την φωτιά που έχει πιάσει στο σπίτι του γείτονά μας, θα καεί σίγουρα και το δικό μας.

Ζωόφιλοι παρά φιλάνθρωποι;

Σήμερα η κοινωνία μας έγινε, δυστυχώς, περισσότερο ζωόφιλη παρά φιλάνθρωπη. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι προτιμούν να έχουν κατοικίδια ζώα στο σπίτι τους παρά παιδιά! Ασφαλώς κανένας δεν λέει να μη δείχνουμε στοργή και φροντίδα στα ζώα και σε όλη την δημιουργία του Θεού. Αλλά, αναρωτιέται ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: «Πόση φιλανθρωπία οφείλουμε να δείχνουμε προς τους ομοφύλους και ίσαξιους μας ανθρώπους, όταν ακόμη και στα άλογα ζώα οφείλουμε να είμαστε

ευσπλαγχνικοί»; Και ο ιερός Χρυσόστομος λέει για το ίδιο θέμα: «Ο τάδε τρέφει σκυλιά. Ο άλλος τρέφει γαϊδούρια και τάυρους, ενώ τους ανθρώπους τούς περιφρονεί βλέποντάς τους να λειώνουν από την πείνα... Αν θέλεις να συμφιλιωθείς με τον Κύριο, να δείξεις έργα καλά... Σου έχει ετοιμάσει ο Θεός μύριους δρόμους φιλανθρωπίας».

Φιλανθρωπία δεν είναι μόνον η υλική προσφορά

Με τον λόγο του αυτόν ο ιερός Χρυσόστομος απαντά στο ερώτημα που, πιθανότητα, έχουν πολλοί που ζουν σε χώρες, όπως η δική μας, στις οποίες δεν υπάρχει μεγάλο πρόβλημα φτώχειας και ελλείψεως υλικών αγαθών πρώτης ανάγκης. Νομίζουν πολλοί ότι φιλανθρωπία είναι μόνον το να δώσεις ελεημοσύνη σε κάποιον φτωχό. Αλλά, όπως εξήγησε ο ιερός Πατέρας, η φιλανθρωπία, έχει πολλούς δρόμους. Γιατί εκτός από την υλική φιλανθρωπία, παντού υπάρχει ανάγκη για πνευματική φιλανθρωπία. Μπορεί να μην υπάρχουν στον τόπο διαμονής σου φτωχοί και άστεγοι, υπάρχουν όμως σίγουρα πολλοί που υποφέρουν από την έλλειψη αγάπης, στοργής, κατανόησης, συντροφικότητας κ.ά. συναφών πνευματικών αγαθών.

Στην εποχή μας π.χ. πολλοί συνάνθρωποί μας είναι ψυχικά κουρασμένοι από την ταλαιπωρία της πανδημίας. Άλλοι έχουν προσβληθεί από τον κορωνοϊό και υποφέρουν χωρίς συγγενείς δίπλα τους στα νοσοκομεία ή έχουν υποστεί την ταλαιπωρία της καραντίνας· άλλοι έχουν χάσει δικούς τους ανθρώπους· πολλοί αντιμετωπίζουν οικονομικά και ψυχολογικά προβλήματα. Πρέπει να σταθούμε δίπλα τους με φιλαδελφεία· να τους ξεκουράσουμε με την φιλόστοργη συμπεριφορά μας· να απαλύνουμε τον πόνο τους· να γίνουμε οι καλοί Σαμαρείτες. Μ' άλλα λόγια πρέπει να μιμηθούμε τον Χριστό, ο Οποίος όλους μάς προσκαλεί κοντά Του λέγοντάς μας: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς». (Μτ. 11: 28)

Υπάρχει ασφαλώς στην εποχή μας μεγάλη

랑하십시오.”(로마서12:10)

with brotherly love" (Romans 12:10)



πνευματική πείνα και δίψα. Υπάρχουν π.χ. συνάνθρωποί μας που δεν άκουσαν για το λυτρωτικό μήνυμα του Χριστού και δεν γεύθηκαν την χαρά της φιλάνθρωπης παρουσίας Του. Το χρέος της χριστιανικής αγάπης και φιλανθρωπίας μάς καλεί να γίνουμε ευαγγελιστές της Ορθόδοξης μαρτυρίας προς όσους αγνοούν τον μεγάλο θησαυρό της πίστης μας.

Το συμπέρασμα που προκύπτει από τα προαναφερθέντα είναι ότι η αδιαφορία για τις υλικές ή πνευματικές ανάγκες του πλησίον μας είναι θανάσιμη αμαρτία, που μας αποκόπτει από το Σώμα του Χριστού. Για το θέμα της αδιαφορίας για τον πόνο του άλλου, ο ιερός Χρυσόστομος λέει: «Μην πεις ποτέ ότι μου είναι αδύνατο να βοηθήσω τους συνανθρώπους μου. Αν είσαι Χριστιανός αδύνατο είναι το αντίθετο, δηλαδή η αδιαφορία. Όπως στην φύση υπάρχουν τόσα πράγματα αναμφισβήτητα, έτσι κι εδώ. Μέσα στην φύση του Χριστιανού βρίσκεται η αγάπη και το ενδιαφέρον για τον πλησίον. Αν ισχυρισθείς κάτι διαφορετικό, τότε προσβάλλεις τον ίδιο τον Θεό που έχει κανονίσει έτσι τα πράγματα... Πιο εύκολο είναι να πούμε ότι το φως είναι σκοτάδι, παρά να πούμε πως ο αληθινός Χριστιανός δεν είναι φως. Μη, λοιπόν, λες ότι είναι αδύνατο να βοηθάς τους άλλους. Αδύνατο είναι το αντίθετο για τους Χριστιανούς».

Η φιλανθρωπία προς τον συνάνθρωπο έχει ως αποδέκτη της τον Χριστό

Και ασφαλώς, ο,τιδήποτε προσφέρουμε στον οποιοδήποτε συνάνθρωπό μας θα το προσφέρουμε με την βαθειά πεποίθηση ότι αποδέκτης είναι ο ίδιος ο Χριστός, που σαρκώθηκε για την σωτηρία μας. Λοιπόν, ακολουθώντας την προτροπή του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου:

«... ας επισκεφθούμε τον Χριστό, ας περιποιηθούμε τον Χριστό, ας θρέψουμε τον Χριστό, ας ντύσουμε τον Χριστό,

ας περιμαζέψουμε για να φιλοξενήσουμε τον Χριστό, ας τιμήσουμε τον Χριστό... ας προσφέρουμε την φιλανθρωπία μας στον Χριστό δια μέσου εκείνων οι οποίοι έχουν ανάγκη».

Ο Χριστός περιμένει όχι να Του προσφέρουμε κάτι απ' ό,τι έχουμε και μπορούμε να Του δώσουμε μέσω των αναξιοπαθόντων συνανθρώπων μας, αλλά να του το δανείσουμε γιατί «δανείζει Θεῶ ὁ ἐλεῶν πτωχόν». (Παρ. 19:17) Και θα μας το επιστρέψει «έκατονταπλασίονα» (Μτ.19:29) και σ' αυτή την ζωή και στην αιωνιότητα.

Ας γίνουμε φιλάνθρωποι και φιλόστοργοι

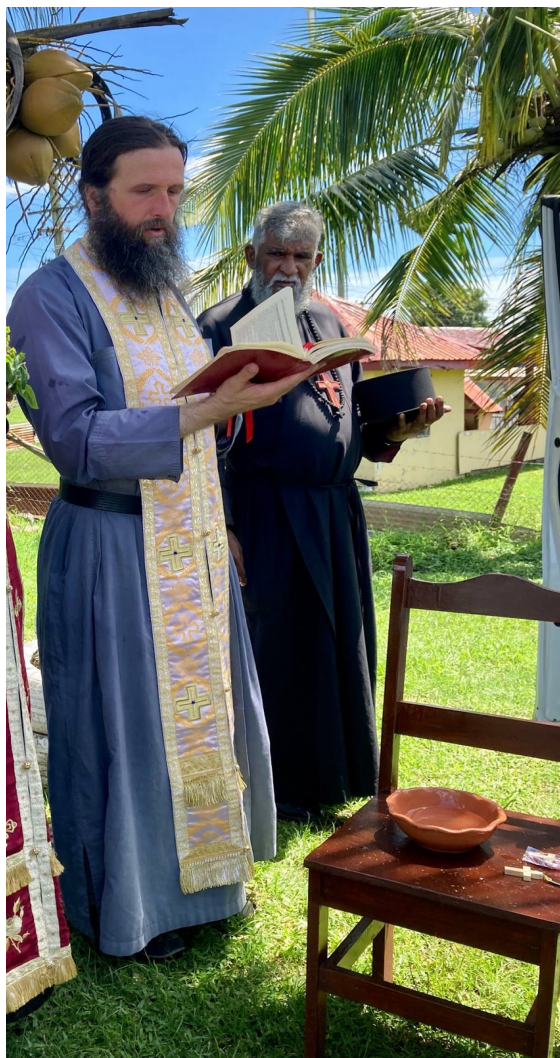
Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να γίνουμε κατά το τρέχον έτος περισσότερο φιλάνθρωποι και φιλόστοργοι. Οι γονείς με το προσωπικό τους παράδειγμα ας διδάξουν τα παιδιά τους πώς να γίνουν φιλάνθρωποι στους συνανθρώπους τους. Γιατί, όπως όλα τα πράγματα, έτσι και η φιλανθρωπία αρχίζει από το σπίτι.

Ας γίνουμε με την προσευχή μας, αλλά και με την έμπρακτη εθελοντική προσφορά μας η παρηγοριά προς τους θλιμμένους και απελπισμένους· η βοήθεια προς τους ψυχικά και σωματικά ασθενείς· η υποστήριξη προς τους οικονομικά και κοινωνικά αδύναμους· κοντολογίς ο «πλησίον» προς τον πλησίον μας.

Έτσι θα μοιάσουμε στον Φιλάνθρωπο Κύριό μας. Έτσι θα είμαστε το «φως» του κόσμου και το «άλας» της γης, όπως Εκείνος μας θέλει. Η φιλανθρωπική δράση ή, όπως αποκαλείται σήμερα, ο ανιδιοτελής εθελοντισμός είναι φως. Φως, όπως θέλει ο Χριστός να είμαστε στον κόσμο οι Χριστιανοί. (Μτ. 5:14) Φως, που φανερώνει στους ανθρώπους την πηγή του φωτός, δηλαδή τον Χριστό, που είναι το αληθινό Φως. (Ιω. 8:12) Με τον εθελοντισμό «θα λάμπει το δικό μας φως μπροστά στους ανθρώπους» (Μτ. 5: 16) και θα γίνουμε έτσι αφορμή δοξολογίας των συνανθρώπων μας προς τον Θεό. Αμήν.



Οι 5 νεοφώτιστοι στην Ενορία του Αγίου Αθανασίου με τον π. Βαρνάβα.



Αγιασμός των 2 νέων αυτοκινήτων

Ξανά στα Φίτζι

Με τη χάρη του φιλευσπλάχνου και φιλανθρώπου Θεού ετοιμαζόμαστε σιγά-σιγά να εξέλθουμε από τον ασφυκτικό κλοιό των περιοριστικών μέτρων που η πανδημία σε όλο τον κόσμο υποχρέωσε τις κυβερνήσεις των κρατών να λάβουν για την προστασία της υγείας των ανθρώπων.

Επιτέλους τα σύνορα της Νέας Ζηλανδίας άνοιξαν και δόθηκε η δυνατότητα στον π. Μελέτιο, Ηγούμενο της Μονής των Αρχαγγέλων στο Λέβιν, να μεταβεί στα νησιά Φίτζι και να συνάντηση από κοντά τους αγαπημένους μας εν Χριστώ αδελφούς και παιδιά, νεοφωτίστους και κατηχούμενους μετά από 2 ακριβώς χρόνια απομονώσεως. Η συγκίνηση μεγάλη. Τα δάκρυα χαράς πολλά.

Μαζί και ο καλός άνθρωπος του Θεού, που η καρδιά του είναι γεμάτη από ιεραποστολικό ζήλο, Μιχαήλ με την σύζυγό του Μέγκαν και τα τέσσερα! παιδιά τους έφτασαν από την Αλάσκα στα Φίτζι για να προσφέρουν οικογενειακά τις υπηρεσίες τους για 2 έτη κυρίως στο Ορφανοτροφείο της Αγίας Ταβιθά αλλά και στις ενορίες της Αγίας Τριάδος στον Νάντι και του Αγίου Αθανασίου στην Λαμπάσα. Ο Μιχαήλ καλός

τεχνίτης και η Μέγκαν καλή δασκάλα. Ο Θεός να τους στηρίζει. Σας παρακαλώ πολύ αδελφοί μου έχετε τους στην προσευχή σας. Οι συνθήκες των δύο αυτών ετών υπήρξαν καταλυτικές. Πολλές ελλείψεις, πολλές αστοχίες, πολλές δυσλειτουργίες αναμένουν την ώρα για τη θεραπεία τους.

Η αντικατάσταση των δύο αυτοκινήτων βαν για την μεταφορά των παιδιών του ορφανοτροφείου και των ενοριτών του Αγίου Αθανασίου κρίθηκε επιβεβλημένη, Πραγματοποιήθηκε με τις συνεισφορές καλών χριστιανών από την Αυστραλία. Σύντομα θα πραγματοποιηθεί και η αγορά τρίτου αυτοκινήτου για την εξυπηρέτηση του Μοναστηριού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Η επισκευή της στέγης του ιεραποστολικού κέντρου στο Σαμπέτο του Βίτσι Λέβου είναι στις άμεσες προτεραιότητες μιας και η έλλειψη συντήρησης για τρία έτη έχει καταστήσει αυτή επικίνδυνη για την ασφάλεια του κτιρίου και την αδυναμία προστασίας από την βροχή.

Οι επισκευές στους κοινόχρηστους χώρους του ναού του Αγίου Αθανασίου στη Λαμπάσα γίνονται άμεσα προκειμένου να καταστούν αυτοί χρηστικοί και να εξυπηρετούν τους ενορίτες.

Μα σπουδαιότερο απ' όλα είναι το ότι αποκαθίσταται η πρόσωπο με πρόσωπο επικοινωνία με τους αδελφούς μας. Είναι η χαρά και το χαμόγελο που βλέπουμε στα πρόσωπα τους. Είναι η εμπιστοσύνη όταν καταθέτουν τη ζωή τους στο πετραχήλι του εξομολόγου. Οι νεοφώτιστοι που βαπτίστηκαν κατά τη διάρκεια της πανδημίας θα μπορέσουν να έχουν μία κανονική λειτουργική ζωή. Όλοι θα μπορούν να χαίρονται και να ζουν τον Κύριό μας.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε, αγαπητοί μου αδελφοί, οι δυσκολίες εξαιτίας της πανδημίας να αποτελέσουν μία ανάμνηση, αλλά συνάμα και ένα μάθημα για όλους μας. Να καταλάβουμε ότι η δύναμη που θεωρούμε ότι έχουμε σαν άνθρωποι είναι περιορισμένη και ότι στην κυριολεξία βρισκόμαστε στα χέρια του Θεού. Ας είναι ευλογημένο το όνομά Του και ας γίνεται το θέλημά Του.

Καλό υπόλοιπο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

† ο Νέας Ζηλανδίας Μύρων



Ανατολή στα Φίτζι

Εκδήλωση για την Ειρήνη στην Ουκρανία

Την Παρασκευή 4 Μαρτίου 2022 ο Μητροπολίτης Κορέας Αμβρόσιος συμμετείχε μαζί με τον π. Ρωμανό Κανσακ και την οικογένειά του, τον π. Αντώνιο Λίμ και τον διάκονο Γιοχάν Ραρκ στην εκδήλωση που οργανώθηκε από το ΝССК στην Αγγλικανική Εκκλησία της Σεούλ, υπέρ της ειρήνης στην Ουκρανία.

Στην εκδήλωση ο Μητροπολίτης Κορέας ήταν ο κύριος ομιλητής, κατά την οποία εκφώνησε τον παρακάτω λόγο:

Προσφιλείς μου αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω,

Τα πολλά λόγια δεν αρμόζουν την ώρα που ο αδελφοκτόνος πόλεμος συνεχίζεται στην Ουκρανία. Τα λόγια πρέπει να δώσουν την θέση τους στην Προσευχή και στην Δράση. Γι' αυτό, αφού ευχαριστήσω για την τιμή να είμαι ο κύριος ομιλητής στην σημερινή εκδήλωση, θα περιοριστώ να αναφέρω στην αγάπη σας λίγες μόνον απλές σκέψεις.

Μετά την πρόσφατη επίθεση της Ρωσίας εναντίον της Ουκρανίας, ενός δηλαδή ανεξάρτητου και κυρίαρχου κράτους της Ευρώπης, ως και την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ωμή βία εναντίον των συνανθρώπων μας, και πρωτίστως εναντίον των αμάχων, είμαστε όλοι συγκλονισμένοι και πολύ ανήσυχoi, γιατί κανείς δεν γνωρίζει την έκβαση του πολέμου στην Ουκρανία, και τον αντίκτυπο που θα έχει στην παγκόσμια κοινότητα.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι η μεγαλύτερη σύρραξη στην Ευρώπη μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, δηλαδή μετά από 80 χρόνια. Ένας πόλεμος που τείνει να λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, δεδομένου ότι η Ρωσία έχει βάλει στο τραπέζι -έστω και για να εξυπηρετήσει σε μεγάλο βαθμό ρητορικούς σκοπούς- το «χαρτί» των πυρηνικών όπλων. Άρα δεν μιλάμε μόνον για έναν πιθανό παγκόσμιο πόλεμο, αλλά για έναν πιθανό πυρηνικό πόλεμο, ο οποίος θα είναι η τελική καταστροφή της ανθρωπότητας.

Η Κορέα έχει πικρή εμπειρία και νωπές ακόμη μήμες από την εισβολή στην χώρα μας εχθρικών δυνάμεων, με πρωτεργάτη τον ίδιο εισβολέα μ' αυτόν που τώρα εισέβαλε στην Ουκρανία. Πέρασαν ήδη 70 χρόνια από τότε και ακόμη ζούμε τις τραγικές συνέπειες του πολέμου στην κορεατική χερσόνησο. Γι' αυτό τόν λόγο όλοι οι Χριστιανοί της Κορέας πρέπει ενωμένοι να καταδικάσουμε τον πόλεμο στην Ουκρανία, γιατί «Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αμαρτία από τον πόλεμο» (Αγ. Σωφρόνιος Essex). Στον πόλεμο κατά της Ουκρανίας επιβεβαιώνεται, για μια ακόμη φορά, ο λόγος του αδελφοθέου αποστόλου Ιακώβου που μας λέει με απόλυτη σαφήνεια: «Από πού προέρχονται οι πόλεμοι κι από πού οι μεταξύ σας διαφωνίες; Δεν προέρχονται από τα πάθη σας που μάχονται μέσα σας»; (Ιακ. 4:1) Αλλά και ο ιερός Χρυσόστομος από τον 4ο αιώνα διακηρύσσει με απόλυτο τρόπο ότι: «αίτια του πολέμου είναι ο έρωτας

για τα χρήματα, την έξουσία και την δόξα». Συνεπώς κάθε πόλεμος είναι: «συνέπεια του κακού και της αμαρτίας στον κόσμο... Ο μοναδικός πόλεμος που επιτρέπεται... ως το μικρότερο κακό είναι ο αμυντικός πόλεμος, ή υπό προϋποθέσεις, ο πόλεμος για την απελευθέρωση. Η Εκκλησία ανέχεται τον πόλεμο ως αναπόφευκτη, τραγική αναγκαιότητα για την προστασία των αθώων και της δικαιοσύνης. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η Εκκλησία παρέχει πνευματική θεραπεία για την επούλωση από τις βλαβερές συνέπειες του πολέμου». (Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας, 2016)

Σ' αυτή την δύσκολη συγκυρία που ζούμε, και που θα φέρει μεγάλες αλλαγές στην ανθρωπότητα όπως έφερε η τρομοκρατική επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001 και η Covid-19, δεν μπορούμε ως άτομα, αλλά και ως εκκλησιαστικές κοινότητες να μείνουμε αδρανείς, ή να κρατήσουμε ουδέτερη στάση. Γιατί ουδετερότητα σημαίνει ένοχη και αμαρτωλή συγκάλυψη της αδικίας σε βάρος των αδικουμένων.

Επιτρέψτε μου να υπενθυμίσω ότι κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο οι περισσότερες χριστιανικές Εκκλησίες από φόβο δεν καταδίκασαν δυναμικά τον φασισμό και τον ναζισμό. Το ίδιο έπραξαν και οι ΗΠΑ. Έδειξαν επικίνδυνη ουδετερότητα και προσπάθησαν να μην εμπλακούν στον ευρωπαϊκό πόλεμο. Η Ιστορία όμως μας δίδαξε ότι η ουδετερότητα δεν βοηθάει ποτέ στην επικράτηση της παγκόσμιας ειρήνης. Και σήμερα για να είναι ασφαλής ο σύγχρονος κόσμος πρέπει να έχει συμμαχίες, που θα προστατεύουν την Ειρήνη και την Δικαιοσύνη στον κόσμο.

Γι' αυτό τον λόγο ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος από την πρώτη κιόλας στιγμή καταδίκασε απερίφραστα τον πόλεμο στην Ουκρανία λέγοντας ότι «καλούμαστε όλοι να προσευχηθούμε με θερμή και εγκαρδίως για τη διατήρηση της ειρήνης στην Ουκρανία». Όπως τόνισε στις παρούσες δυσμενείς περιστάσεις, «κατευθύνουμε την προσευχή μας στον Κύριο Ιησού, τον Άρχοντα της ειρήνης, ζητώντας Του με ζέση ψυχής, όπως «ισχύν τω λαώ αυτού δώση» και όπως «ευλογήση τον λαόν αυτού εν ειρήνη» (Ψαλμ. κη', 11).

Και στη συνέχεια ο Οικουμενικός Πατριάρχης πρόσθεσε: «Όντως, τα τελευταία εικοσιτετράωρα εκτυλίσσεται μία τραγική ανθρωπιστική καταστροφή στην Ουκρανία. Ένας πόλεμος, ο οποίος, όπως κάθε πόλεμος, είναι μία κατάσταση αποτρόπαιη και καταδικαστέα. Είναι η επικράτησι του παραλογισμού επί της λογικής, του μίσους επί της αγάπης, του σκότους επί του φωτός, του θανάτου επί της ζωής. Απευθύνουμε, ... έκκλησι να τερματισθή τώρα ο πόλεμος! Να σταματήσει άμεσα κάθε πράξις βίας, κάθε τι που σκορπάει τον πόνο και τον θάνατο. Να επικρατήσει η λογική, η αγάπη προς τον συνάνθρωπο, η καταλλαγή και



η αλληλεγγύη, το φως του Αναστάντος Χριστού, το δώρο της ζωής.”

Και τέλος, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κάλεσε “τους ηγέτες όλων των κρατών, των ευρωπαϊκών θεσμών και των διεθνών οργανισμών να εργασθούν για την ειρηνική διευθέτηση της κρίσιμης αυτής καταστάσεως με ειλικρινή διάλογο, ο οποίος αποτελεί το μόνο μέσο επίλυσης κάθε προβλήματος και αντιμετώπισης κάθε διαφοράς”.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω, ως πνευματικοί άνθρωποι, υπέρμαχοι της αγάπης και της ειρήνης μεταξύ των λαών και των πολιτισμών, όπως μας διδάσκει το άγιο Ευαγγέλιο, καταδικάζουμε με όλη τη δύναμη του είναι μας κάθε πόλεμο, γιατί προκαλεί θάνατο και καταστροφή. Ιερό χρέος μας είναι να αγωνιστούμε με κάθε τρόπο κατά της αδικίας, της βίας και του πολέμου.

Η καταδίκη του πολέμου στην Ουκρανία από όλες τις χριστιανικές Εκκλησίες σ’ όλο τον κόσμο, είναι το πρώτο ουσιαστικό χρέος όλων μας. Δεν επιτρέπεται επ’ ουδενί λόγω να μην εκφράζουμε δυναμικά την διαφωνία μας για ένα θέμα που είναι απολύτως αντίθετο με το θέλημα του Θεού.

Αυτές τις μέρες πολιτικοί, αλλά δυστυχώς και κάποιοι εκκλησιαστικοί ηγέτες δεν τολμούν να πουν τα πράγματα με το όνομά τους, για να μην πάνε κόντρα στην ρωσική πολιτική. Έτσι, αντί για «ρωσική επίθεση στην Ουκρανία» ή την λέξη «πόλεμο» χρησιμοποιούν εκφράσεις όπως «τρέχοντα γεγονότα» ή «δύσκολες καταστάσεις».

Αλλά πρέπει να θυμώμαστε πάντα ότι: «Όσοι δεν διακηρύττουν ευθέως ότι η παραβίαση των συνόρων και η επίθεση ενός κράτους εναντίον ενός άλλου ονομάζεται εισβολή, να είναι βέβαιοι ότι δεν κατανοούν ούτε τη σημαντική και άλλων λέξεων, όπως φιλαλληλία, συνύπαρξη, άνθρωπος, συνάνθρωπος. Εκείνοι που δεν καταδικάζουν την εισβολή μιας χώρας σε άλλη χάνουν το ηθικό δικαίωμα να αναφέρονται σε πόλη και πολιτισμό, διεθνές δίκαιο και παγκόσμια ειρήνη, καθολική αδελφοσύνη και πανανθρώπινη συνεργασία...»

Όσοι σιωπούν γιατί αυτό επιτάσσουν τα ατομικά τους συμφέροντα, ας μην ξαναμιλήσουν για χρέος υπηρεσίας προς την πατρίδα και οφειλή διακονίας προς την οικουμένη. Εκείνοι που δεν αντιλαμβάνονται ότι η ιστορία οφείλει να καλλιεργεί τη μνήμη ενοποιών προσώπων και

συνδυετικών ιδεών αλλά, απεναντίας, θαυμάζουν όσους συνεργούν στην απανθρωπία, ας μην δυσανασχετήσουν όταν ένα πρωί ανακαλύψουν ότι ο κόσμος μετατράπηκε σε Άουσβιτς.

Όσοι νομίζουν ότι μπορούν να είναι αδιάβροχοι θεατές στην αρένα αλληλοεξόντωσης των άλλων, ας μην εκπλαγούν όταν νιώσουν στο δικό τους κορμί τον πόνο των πληγών της ανθρωπότητας. Εκείνοι που δεν αισθάνονται «υπεύθυνοι για όλους και για όλα», που δεν καταλαβαίνουν ότι «όλα είναι σαν τον ωκεανό, όλα ρέουν και συγκοινωνούν, π.χ. αγγίζεις ένα σημείο εδώ και η κίνησή σου αυτή αντανακλάται στο άλλο άκρο του κόσμου», ας μην παραπονεθούν όταν έλθει η στιγμή που θα τους συντρίψει ο κάθε επίδοξος και παρανοϊκός τιμονιέρης της ιστορίας.

Όσοι αυτοθαυμάζονται ως πνευματικοί άνθρωποι, στοχαστές και διανοούμενοι, αλλά τηρούν σιγή ιχθύος, ας παραδεχθούν ότι είναι οι μεγαλύτεροι υλιστές, αφού χάριν χθαμαλών κινήτρων αρνούνται να εκφέρουν λόγο υπέρ των αδυνάτων...

Όσοι φοβούνται να πεθάνουν από έρωτα για την ελευθερία θα παραμείνουν δούλοι εσαεί. Εκείνοι που φοβούνται να ζήσουν ως ελεύθεροι άνθρωποι δεν έζησαν ποτέ». (Σταύρου Σ. Φωτίου, Ιδρυτικού Μέλους της Κυπριακής Ακαδημίας, Καθηγητή Πανεπιστημίου Κύπρου)

Το συμπέρασμα από όσα ελέχθησαν είναι ότι η καταδίκη του πολέμου στην Ουκρανία αφενός και η συμπαράσταση με κάθε δυνατό τρόπο στον Ουκρανικό λαό που υποφέρει από τις συνέπειες του πολέμου αφετέρου, είναι αυτό που επιβάλλει να κάνουμε άμεσα η χριστιανική μας ταυτότητα. Το χριστιανικό μας χρέος για την υπεράσπιση των αδικουμένων, είναι μονόδρομος. Μόνον έτσι θα δικαιούμαστε να ονομαζόμαστε Χριστιανοί και να ελπίζουμε ότι το κακό δεν θα κτυπήσει αύριο και την δική μας πόρτα. Μόνον έτσι θα αξιωθούμε να κληθούμε υιοί Θεού, αφού «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται» (Μτ. 5:9)

«Ειρήνη υμίν πάσι τοις εν Χριστώ Ιησού. Αμήν».
(1 Πετ. 5: 14)

Σας ευχαριστώ θερμότατα για την προσοχή σας.

† ο Κορέας Αμβρόσιος



Όποιος πυροβολεί την εικόνα του Θεού, πυροβολεί τον ίδιο τον Χριστό

Την Δευτέρα 14 Μαρτίου 2022 στην συνέντευξη τύπου (Press Conference) που πραγματοποιήθηκε στην έδρα του NCCK για τον πόλεμο στην Ουκρανία, ο Μητροπολίτης Κορέας Αμβρόσιος έκανε την ακόλουθη δήλωση ενώπιον πενήντα και πλέον δημοσιογράφων από διάφορα Κορεατικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης:

Με μεγάλο ψυχικό πόνο παρακολουθούμε επί 19 μέρες να διαπράττεται από την ρωσική κυβέρνηση ένα μεγάλο έγκλημα εναντίον του Ουκρανικού λαού, όμοιο με αυτό που διέπραξε ο Χίτλερ κατά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί νιώθουμε μεγάλη ντροπή γιατί Ορθόδοξοι πολεμούν εναντίον Ορθοδόξων πολιτών. Ως Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας καταδικάζουμε απερίφραστα τον πόλεμο κατά της Ουκρανίας, διότι αυτός ο πόλεμος, όπως και κάθε πόλεμος, είναι αντίθετος με το θέλημα του Θεού της Αγάπης και της Ειρήνης. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη αμαρτία από τον πόλεμο.

Γι' αυτό καλούμε την πολιτική ηγεσία της Ρωσίας να σταματήσει αμέσως τις

εχθροπραξίες κατά της Ουκρανίας, ώστε να επιστρέψει και πάλι το πληγωμένο περιστέρι της Ειρήνης στην μαρτυρική Ουκρανία.

Επίσης με πολύ σεβασμό και χριστιανική αγάπη παρακαλούμε τον Πατριάρχη Μόσχας Κύριλλο να καταδικάσει δημόσια τον πόλεμο και τα εγκλήματα που διαπράττονται αυτές τις μέρες κατά των ομοδόξων αδελφών μας Ουκρανών. Να υψώσει την φωνή του και να πει με προφητική παρρησία προς κάθε υπεύθυνο: Πρώτον, ότι δεν επιτρέπεται να καταργείται το θείο δώρο της ελευθερίας στην πλειονοψηφία των συμπατριωτών του, δηλαδή του ρωσικού λαού, πού φιμώνεται επειδή αντιτίθεται στον πόλεμο· και Δεύτερον, ότι δεν επιτρέπεται, επ' ουδενί λόγω, ο λαός της Ουκρανίας να σταυρώνεται επειδή θέλει να ζήσει ελεύθερα στην πατρίδα του.

Όποιος δεν διαμαρτύρεται με κάθε τρόπο που διαθέτει, βλέποντας αθώες μανάδες με παιδιά να σκοτώνονται, νοσοκομεία να βομβαρδίζονται, εκατομμύρια Ουκρανών, μεταξύ αυτών αρρώστων και ηλικιωμένων ανθρώπων να βαδίζουν στον δρόμο της προσφυγιάς, πολίτες να ζουν μέρες νηστικοί και διψασμένοι στα καταφύγια ή στα δάση για να σωθούν, δεν δικαιούται να ονομάζεται Χριστιανός.

Δεν έχουμε άλλη καταφυγή παρά μόνο τον ελεήμονα Θεό

Στην προαναφερθείσα συνέντευξη τύπου ο π. Roman Kavchak έκανε την ακόλουθη δήλωση:

Είμαι ο π. Roman Kavchak, Ορθόδοξος Ουκρανός ιερέας και ζω με την οικογένειά μου στην Κορέα τα τελευταία δέκα χρόνια.

Η Ουκρανία είναι μια όμορφη και ευημερούσα χώρα που βρίσκεται στην καρδιά της Ευρώπης.

Από αμνημονεύτων χρόνων, αυτή η γη κατοικείται από εργατικούς και ευγενικούς ανθρώπους με βαθιά πίστη στον Θεό.

Η χώρα μας επιβίωσε δίνοντας σημασία στο εμπόριο. Έτσι, για χιλιάδες χρόνια, άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων και θρησκειών ζουν ειρηνικά στην Ουκρανία, και όλοι έχουν κατανόηση και σεβασμό ο ένας για τις απόψεις του άλλου.

Αλλά, οι εργατικοί και ταλαντούχοι άνθρωποι που ζουν σε αυτή την όμορφη και ευημερούσα χώρα έχουν γίνει επανειλημμένα στόχος εισβολέων. Οι εισβολείς επιδιώκουν να αφαιρέσουν όχι μόνο υλικούς αλλά και πολιτιστικούς, θρησκευτικούς και ιστορικούς θησαυρούς.

Οι Ουκρανοί ανέκαθεν υπερασπίζονταν τη χώρα τους και έδιναν και την τελευταία ρανίδα του αίματός τους για να την προστατεύσουν.

Εμείς οι Ουκρανοί διανύουμε τώρα μια πολύ δύσκολη περίοδο στην ιστορία μας. Γιατί ο τόπος μας έχει πόλεμο εδώ και τρεις εβδομάδες.

Η χώρα μας βομβαρδίζεται σε ξηρά, θάλασσα και αέρα. Σπίτια, νηπιαγωγεία, σχολεία, μαιευτήρια, νοσοκομεία και εκκλησίες βομβαρδίζονται και καταστρέφονται.

Επί του παρόντος, οι Ουκρανές γυναίκες αναγκάζονται να γεννούν τα παιδιά τους σε καταφύγια εξ αιτίας των βομβαρδισμών. Οι συγγενείς δεν μπορούν ούτε τους νεκρούς τους να θάψουν στο νεκροταφείο. Οι άνθρωποι που ζούσαν μέχρι τώρα ειρηνικά τώρα είναι τα θύματα του πολέμου και πεθαίνουν καθημερινά χωρίς λόγο.

Δεν έχουμε άλλη καταφυγή παρά μόνο τον ελεήμονα Θεό. Ο Κύριος εισακούει τις προσευχές μας και μας δίνει τη δύναμη να υπομείνουμε αυτή τη δοκιμασία.

Όλος ο κόσμος προσεύχεται για εμάς τώρα, και είμαστε ευγνώμονες για τις προσευχές τους και ιδιαιτέρως για τις προσευχές πολλών Κορεατών. Οι Κορεάτες κρατούν ακόμα στη μνήμη τους όλη τη φρίκη του κορεατικού πολέμου, γι' αυτό μας καταλαβαίνουν καλύτερα από όλους.

Εμείς οι Χριστιανοί πιστεύουμε ότι ο Αρμαγεδδών θα έρθει στον κόσμο με πολέμους και πληγές. Και αυτό μάλλον το βλέπουμε τώρα.

Ο Κύριος είπε ότι θα έρθει η ώρα της συντέλειας του κόσμου, αλλά δεν είπε το πότε. Αυτό είναι πολύ ωφέλιμο για εμάς γιατί η ώρα του τέλους του κόσμου θα εξαρτηθεί από το πώς θα συμπεριφέρονται οι άνθρωποι.

Τα γεγονότα της Αποκάλυψης είναι σαν ένας κομήτης που πλησιάζει να χτυπήσει τη Γη. Ωστόσο, η ταχύτητα και η κατεύθυνση αυτού του κομήτη θα εξαρτηθεί από τη συμπεριφορά των ανθρώπων.

Εάν οι άνθρωποι ζουν σύμφωνα με τις εντολές του Θεού, αγαπούν τον Κύριο και βοηθούν τον συνάνθρωπό τους, τότε η ταχύτητα του κομήτη θα μειωθεί. Γι' αυτό ας τηρούμε όλοι τις εντολές του Θεού.

Επιτρέψτε μου να σας ζητήσω να μας βοηθήσετε να αποκαταστήσουμε την ειρήνη στην Ουκρανία, ώστε να μπορέσουμε να αποτρέψουμε άλλες καταστροφές στον κόσμο. Έτσι θα γίνουμε παιδιά του Κυρίου και θα λάβουμε τις ευλογίες Του που μας έχει υποσχεθεί στο Ευαγγέλιο.

Ας θυμηθούμε τα λόγια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού: «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται». (Μτ. 5:9)

Σας ευχαριστώ θερμώς.

Fr. Roman Kavchak

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας στην Κορέα

Με τα μέτρα κατά του κορωνοϊού, αλλά και την αγωνία για την έκβαση του αδελφοκτόνου πολέμου στην Ουκρανία γιορτάστηκε φέτος η Κυριακή της Ορθοδοξίας σε όλους τους Ιερούς Ναούς της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας.

Στον καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου Σεούλ

πολέμου στην Ουκρανία. Ο πόλεμος αυτός είναι μεγάλη ντροπή για μας τους Ορθοδόξους γιατί μια Ορθόδοξη χώρα πολεμάει εναντίον μιας άλλης αδελφής Ορθόδοξης χώρας. Και δεν είναι μόνο ντροπή, αλλά το κυριώτερο, είναι και μεγάλη αμαρτία, γιατί ο πόλεμος αυτός, όπως και κάθε πόλεμος, είναι



τελέστηκε υπό του Μητροπολίτου Κορέας Αμβροσίου Αρχιερατική θεία Λειτουργία με συλλειτουργούς τον π. Ρωμανό Kavshak, τον π. Αντώνιο Lim και τον διάκονο Γιοχάν Park.

Η καθιερωμένη Λιτανεία των Ιερών Εικόνων πραγματοποιήθηκε, λόγω Covid-19 εντός του ναού. Πριν την έναρξη της Λιτανείας ο Μητροπολίτης είπε μεταξύ άλλων:

Η επέτειος της αναστηλώσεως των εικόνων είναι πάντα ένα γεγονός χαρμόσυνο γιατί γιορτάζουμε κάθε χρόνο την νίκη της αλήθειας της Ορθοδοξίας κατά των αιρετικών εικονομάχων.

Δυστυχώς, όμως, φέτος, την χαρά της λαμπρής αυτής γιορτής έχει επισκιάσει ο θρήνος από τις οιμωγές του

αντίθετος στο Ευαγγέλιο που πιστεύουμε.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο καταδικάζουμε τον πόλεμο χωρίς δεύτερες σκέψεις. Σας παρακαλώ κατά την διάρκεια της Λιτανείας, κατά την οποία θα αναπέμψουμε ειδικές δεήσεις υπέρ καταπαύσεως του πολέμου και της επικρατήσεως της ειρήνης στην Ουκρανία, να προσευχηθούμε όλοι εκ βαθέων για τους νεκρούς, τους τραυματίες, τους πρόσφυγες και όλους τους δοκιμαζομένους αδελφούς μας.

Και παράλληλα όλοι να συμμετάσχουμε στον έρανο, τον οποίο ξεκίνησε η Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας, για την συγκέντρωση χρημάτων και την αποστολή τους στην Ουκρανία.

Ὀδοιπορικὸ

Ὁρθόδοξης Θεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή
Τριμηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο
Τεύχος 78 Ἰανουάριος – Μάρτιος 2022

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Πατριαρχικὸ Ἰδρυμα Ὁρθοδόξου
Θεραποστολῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ.: +30 210 771 0732
e-mail: patriarchidryma@gmail.com
internet site: www.patriarchikoidryma.gr
ΕΚΔΟΤΗΣ-Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Γεώργιος Δημόπουλος
Φιλελλήνων 4, 105 57 Ἀθήνα
ΗΛ/ΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ & ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Λυχνία Α.Ε.
www.lyhnia.com

ΕΛΤΑ-ΤΑΧΥΠΛΗΡΩΜΗ

Παρακαλούμε ενημερώστε μας τηλεφωνικῶς
ἢ στο e-mail του Ἰδρύματος για την κατάθεσή σας,
γιατί στην κίνηση λογαριασμοῦ, που μας δίνει η Τράπεζα
δεν αναγράφεται το ὄνομά σας, ειδικά μέσω e-banking,
και θα σας σταλεί η ἀπόδειξη. Εάν δεν ἔχετε λάβει ἀπόδειξη
για την κατάθεσή σας τηλεφωνεῖστε στο 210 7710732

Προς τους παραλήπτες του Περιοδικοῦ
Σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
στο τηλέφωνο 210 7710732
ἢ στο e-mail: patriarchidryma@gmail.com
αν θέλετε να συνεχίσετε να λαμβάνετε το
Περιοδικό μας
σε έντυπη μορφή με το ταχυδρομείο ἢ στο e-mail
σας.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ – ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΩΡΕΩΝ:

Ἐθνικὴ Τράπεζα: Αρ. Λογ/σμοῦ: 040-296124-56

IBAN: GR600110040000004029612456

Alpha Bank: Αρ. Λογ/σμοῦ: 473-002101-099272

IBAN: GR8901404730473002101099272

Διοικητικὸ Συμβούλιο

<u>Πρόεδρος:</u>	Σωτήρης Δεσπότης- Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ
<u>Α' Ἀντιπρόεδρος:</u>	Λουκάς Καρρᾶς – Δικηγόρος –Νομικὸς Σύμβουλος
<u>Β' Ἀντιπρόεδρος:</u>	Γεώργιος Δημόπουλος Οικονομολόγος- Ἐπιχειρηματίας
<u>Γενικὸς Γραμματέας:</u>	Βασίλειος Μπίρτσας – Ὑπάλληλος ΝΠΔΔ
<u>Ταμίας:</u>	Παναγιώτα Δρογκάρη – Συντ/χος ΔΥ
<u>Μέλη:</u>	Παρασκευᾶς Κουτσοβίτης – Ἴατρος Νεκτᾶριος Λαβούτας – Συντ/χος ΟΤΕ Ἀπόστολος Μπάρλος Θεολόγος Ἐμμανουήλ Μουστάκας – Θεολόγος Θεόδωρος Πιτταρᾶς – Ἐπ. Καθηγητῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ Μαρία Φύτρου – Τεχνικὸς Ἔργων
<u>Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ:</u>	Χαρίκλεια Ρωξάνη – Οικονομολόγος Ἀλέξιος Πλιάκος – Μαθηματικὸς – Συγγραφέας



Ὁ ἱερός Ναός της Αγίας Τριάδος στο Νάντι



**Stop the War
in Ukraine!**

Give Peace a Chance



PEACEDOG